

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 28P/298/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211220013
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Gašparová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2012:1211220013.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave vo veci starostlivosti o maloletého Š. O., nar. XX.X.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, Vazovova 7/a, Bratislava, dieťa matky G.. H. O., bytom W., X.Ú. XX a otca G.. X. O., bytom X., F. X, o návrhu otca na rozhodnutie o podstatnej veci týkajúcej sa maloletého takto

rozhodol:

Súd návrh otca **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhmi otca podanými na Okresný súd Bratislava II dňa 15.8.2011 žiadal otec, aby súd rozhodol o podstatnej veci týkajúcej sa maloletého, t.j. aby zaviazal matku zamedziť akémukoľvek styku maloletého s T. Š., Y. Š., U. Š.E., P. Š., M. Š., P. Š., S. Š., X. Š., M. Š., P. Š., P. Ž., B. Š., U. Š.P., N. Š., B. Š., F. Š., L. Š., P. Š., U. N., U. N., s odôvodnením, že tieto osoby napomáhali, prípadne kryli rodičovský únos maloletého v roku 2009.

Uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P/298/20011-3 zo dňa 30.11.2011 súd spojil konania na spoločné konanie.

Uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. 28P/298/2011-23 zo dňa 2.12.2011 súd ustanovil maloletému kolízneho opatrovníka.

Elektronickým podaním zo dňa 19.12.2011 sa otec odvolal proti uzneseniu o ustanovení opatrovníka a v ten istý deň požiadal o odročenie s tým, že uviedol, že pokiaľ súd pojednávanie neodročí, nech pojednáva v jeho neprítomnosti. Svoje podania písomne nedoplnil.

Matka sa písomne vyjadrila k návrhu a uviedla, že mená osôb, s ktorými otec žiada zakázať styk sú jej neznáme. Svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila a žiadala, aby súd konal v jej neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom kolízneho opatrovníka maloletého, oboznámil sa s rozsudkom Okresného súdu v Pezinku č.k. 5C 61/2009-2014 zo dňa 4.4.2011 a zistil nasledovný stav:

Maloletý Š. sa narodil z manželského vzťahu bolo manželstvo rodičov rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 185,- eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s maloletým. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec odvolanie, ktoré následne zobral späť a uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co 228/2011-2035 zo dňa 15.6.2011 bolo odvolacie konanie zastavené. Rozhodnutie o rozvode tak nadobudlo právoplatnosť v časti zverenia maloletého dňa 30.4.2011.

Kolízny opatrovník uviedol, že im vôbec nie sú známe osoby, s ktorými chce otec zamedziť maloletému styk. Nevedia čoho sa otec vôbec domáha, keďže z návrhu to nie je zrejmé.

Podľa § 35 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Každý z rodičov môže svoje dieťa samostatne zastupovať v bežných veciach, rovnako môže v bežných veciach samostatne spravovať majetok dieťaťa a aj rozhodovať o otázkach výchovy. Avšak v iných než bežných veciach je potrebné, aby sa rodičia dohodli. Preto treba rozlišovať, či sa nezhoda rodičov týka podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností alebo nepodstatnej veci. O podstatnú vec ide vždy v prípadoch, uvedených v § 35. Tento výpočet je len demonštratívny, súd môže ako podstatnú vec posúdiť aj inú otázku, ktorá nie je v tomto paragrafe uvedená. Súd sa nestotožnil s názorom otca, že v danom prípade ide o nezhodu rodičov o podstatnej veci.

Je potrebné pre úplnosť uviesť, že i v prípade posúdenia tejto otázky (zákaz styku s inými osobami), by súd nevyhovел otcovi a to z viacerých dôvodov. Otec bližšie neoznačil osoby uvedené v návrhu, nepreukázal ich spojitost' s maloletým, ani to, že sú pre maloletého natoľko nebezpečné, že je potrebné pristúpiť k takým radikálnym krokom ako je zákaz styku.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom, ktorí sa nevzdali práva na odvolania a to na Okresnom súde Bratislava II.

Účastníci, ktorí sa vzdali práva na odvolanie sa proti tomuto rozhodnutiu nemôžu odvolať.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.